

El futur de Catalunya

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 7 de setembre de 2021
Comencem una setmana que, per a mi, té dues grans protagonistes: les festes majors, que tenen l'origen en les mares de Déu trobades, i els moviments polítics entorn la Diada Nacional. En tant a les festes majors, com la de Llerona, són focs d'encenalls, ballaruga, havaneres, xocolatades, però la majoria han perdut els seus orígens: la Patrona o el Patró, com des de fa anys passa amb la Festa Major de Barcelona, la Mercè, sí però on és la Patrona? La Mare de Déu de la Mercè. Estic d'acord en recuperar la memòria històrica, però no en perdre-la quan es tracta de tradicions que tenen un origen religiós, com el tenen gairebé totes les cultures.

Pel que fa als moviments polítics de la setmana em fixo prioritàriament en l'11 de setembre, Diada Nacional de Catalunya. La taula de "diàleg" em sembla molt bé perquè a Europa (que diuen) vegin que per nosaltres no queda, però quin en serà el resultat?

Pensant en el futur de Catalunya, crec que el 1r d'octubre vam posar les bases de la República Catalana independent amb la conseqüent declaració d'independència, avortada però que hem de recuperar. Seré molt breu perquè abans del dia 11 penso tornar a parlar de la Diada d'enguany.

Reculo fins al segle V aC, Plató i Aristòtil amb les seves Repúbliques van plantar les bases teòriques de la República democràtica, però va ser Pèricles qui la va dur a la realitat fins on va poder. Va implantar a Atenes un sistema democràtic que feia al poble amo del seu destí (amb moltes limitacions que no venen al cas), va ser l'època de la gran esplendor de la cultura grega de la qual en som hereus. Com a mostra, ell va fer construir el Partenó i va adobar el terreny que va fer florir aquella gran cultura. Fins i tot procurava el benestar

de les classes pobres. D'això fa vint-i-sis segles.

Ara, al segle XXI dC, no som capaços de fer una DUI (Declaració Unilateral d'Independència). I menys que fer-la, sinó tan sols de recuperar-la. El govern del president Puigdemont i el Parlament de l'època van fer el mateix que Plató i Aristòtil, van posar les bases de la República Catalana. Ara ens toca trobar un Pèricles que la posi en marxa. Estic segur que el nostre Pèricles sortirà, no sé si ara o quan, però a mi m'agradaria veure'l, que vol dir veure la República Catalana independent. Tant se me'n dona qui la faci, però cal que hi hagi el coratge suficient perquè sigui una realitat. Pèricles deia que el poble ha de ser amo del seu destí. També ho diu la Declaració Universal dels Drets Humans. Doncs, som-hi!